

bare. Det er selvfølgelig et retorisk spørgsmål, for det er jo mig, der skal svare, og svaret vil logisk være: Jo, det er kun et halvt skridt, og det er sådan set derfor, man skal lade være med at tage det, for man kan ikke tage halve skridt. Det ender med, at foden lander lidt længere fremme, og så er man kommet for langt ud ad glidebanen.

Det er jo ikke det samme som, at vi ikke har respekt for de synspunkter, der bliver givet udtryk for her omkring værdighed m.v. Det har vi. Det må vi bare gøre noget ved ved hjælp af andre instrumenter, og derfor skulle man hellere bruge energien, både den politiske og den økonomiske, på at sætte ind andre steder. Det er regeringens synspunkt.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Den energi, som ministeren siger man skal bruge til at iværksætte andre initiativer, har et område som Vesterbro i København jo virkelig brugt i forsøget på at finde nogle forskellige løsninger, eftersom det er et af de områder, der i høj grad er præget af den her problematik. Jeg står med et brev, hvori der er en opfordring fra Vesterbros Lokalråd om at støtte det her forslag, fordi man siger, at de initiativer, der hidtil har været forsøgt, ikke har haft den ønskede effekt. Derfor ønsker man oprettelsen af et fixerum på Vesterbro for at sikre, at man kan få løst de problemer, der er i lokalområdet.

Hvordan kan det være, at ministeren mener, at der bare kan opfindes andre initiativer? De initiativer har jo været forsøgt, og de er mislykkede, så derfor forsøger vi nu at sikre et fixerum, der faktisk kan være til gavn både for beboerne og også for de mennesker, der er havnet i den ulykkelige situation.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg siger bestemt ikke, at man bare kan finde på andre løsninger. Nej, jeg anerkender, at det her er svært, og at det er en hård kamp. Det gør jeg. Jeg har også stor forståelse for de mennesker, der lever på Vesterbro og føler sig generet, og som jo også efter en eventuel etablering af fixerum vil føle sig generet af den prostitution og den kriminalitet, der følger i kølvandet på narkomaner, der skal skaffe sig penge til deres stof, selv om man så måtte vælge at skabe et legalt helle, hvor de kan fixe.

Kl. 17.20

Det er derfor, man jo ikke til fulde ville løse det problem, selv om man gik den her vej. Det er derfor, vi er nødt til at være ærlige over for hinanden og sige, at der altså findes problemer, hvor der ikke findes lette løsninger. Så må vi prøve at finde de svære.

Det er vi i gang med ved målrettet at sætte ind med skadereduktion, og regeringen er indstillet på at fortsætte det arbejde, også i dialog med Folketingets partier, også i relation til satspuljeforhandlinger og videre frem, når der skal diskuteres finanslov m.v. Vi vil bare ikke acceptere, at ressourcer, der kunne være brugt på anden vis, bruges på, at vi nu glider ud ad en etisk uansvarlig glidebane i retning af legalisering.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Ministeren siger, at det er svært, og at det er en hård kamp. Det tror jeg også det er. Jeg tror sådan set, at dem, det er sværest for, dem, der kæmper mest, er de narkomaner, der er så hårdt belastet, at de ikke er i stand til med den sundhedstilstand, de har, at indgå i et afvænningsforløb.

Det forslag, vi lægger på bordet, er jo ikke et forslag om et sted, unge mennesker kan gå hen, når de skal i byen og more sig. Der er tale om et helle til nogle af de mennesker i vores samfund, der har det allersværest, til nogle af de mennesker, som er vokset op med incest, som lever i prostitution, i vold, som har en kriminel hverdag, som er så sølle, at man må forbarme sig bare ved at tænke på, hvilket liv de har.

Gør det slet ikke indtryk på ministeren, at der faktisk ville være mulighed for at reducere de skader, de narkomaner pådrager sig, hvis man gav dem et helle og et fristed, hvor de kunne indtage deres stoffer?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kunne så spørge igen: Gør det slet ikke noget indtryk på fru Karen Hækkerup, at det her altså rejser en række af de spørgsmål, jeg her har stillet, og som jeg endnu ikke har fået nogen svar på?

Jo, det gør indtryk, og jo, tanken er da besnærende, det er den da – undskyld, at jeg bruger det udtryk, som jeg har brugt tidligere i dag, og som nogen fandt anstødeligt, altså at man kunne